

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1855-06-08)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1855-06-08)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 308. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000065.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

BADEREJSEN JUNI-AUGUST 1855

Berlin, Fredag Aften Kl. ro, d. 8. Juni 1855.

» See nu er jeg her igjen ! « 1) Det første, jeg foretog mig, da den danske Kyst var mig af Syne, var at gaae ned i Kahytten, betragte Din lille Bouquet, min kjære Ludvig, og gjemme den lille blaae Männertreu 2) i min Tegnebog ; gjem du den i Betydning i Dit Sind og Hjerte. Seiladsen til Stettin var temmelig ubehagelig, det begyndte strax at blæse temmelig stærkt, og enten det nu var Blæsten, eller det behagelige Selskab ombord, nok, jeg følte mig strax benovet og maatte gaae ned og lægge mig i Kahytten, hvor jeg uophørligt kjæmpede med at tilbageholde Søesygens bekjendte Resultat. Alle de andre Damer laae hver i deres Køier i fuld Gang med Stønnen og Brækning. Jeg sagde til mig selv, at dette Ildebefindende hos mig, og de Andre, udsprang dog vist af Mangel paa en fast Villie, og glædede mig med en vis Stolthed over, at jeg ved dette Ræsonnement virkelig tilbageholdt det egentlige Udbrud af bemeldte Sygdom, da i det samme den godmodige Mad. K., 3) af hvis Selskab jeg alt havde nydt meer end jeg kunde taale, uventet stak Hovedet ind til mit, og spurgte mig hvorledes jeg befandt mig. Denne Overraskelse gjorde Udslaget og nu brød den længe tilbageholdte Qvalme ud i Gjerning. Da hun atter var gaaet, og jeg færdig for denne Gang, maatte jeg smile over hvor lidt der behøvedes for at knække min indbildte Aandskraft. Jeg befandt mig imidlertid. 309hele Aftenen og Natten i en benovet Tilstand og kunde ikke tænke paa at forlade min Køie. At jeg var søesyg til Gavns, kan Du vide deraf, at det ikke var mig muligt at gaae op paa Dækket og see paa Lyren, 1) som vi havde aftalt. Dette piinte mig stærkt, min Tanke var desmere hos min kjære Ven, men jeg var nær ved at fortvivle over, at denne Glæde gik tabt for mig. Søegangen var saa stærk i Forening med en tyk Taage, som gjorde, at vi kom 2½ Time sildigere til Stettin end vi skulde; dette foraarsagede atter, at Jernbanetoget alt var afreist, saa vi maatte blive i Stettin til det næste Tog afgik Kl. 6 Eftermiddag, og deraf fulgte atter at vi først ankom hertil i Aften Kl. 10. Her erfarer jeg, at Davidson spiller Hamleth her i Morgen Aften ; 2) det vil jeg ikke gaae tabt af, saa vi bliver her i Morgen over. Ligeledes erfarer jeg her, at Billedgalleriet i Dresden er lukket i denne Tid paa Grund af Reparation, saa jeg synes, det er fornuftigst at tage lige til Marienbad herfra, og gjemme Dresdnerherlighederne til Curen er forbi. Vil Du altsaa glæde mig med et Brev, saa skriv til Marienbad, hvor jeg da vil finde det ved min Ankomst. Skulde jeg imidlertid forandre min Plan, lader jeg Dig det ufortøvet vide. Jeg er i Aften saa betaget af Søvn, saa ifald Du har ondt for at læse disse Linier, maa Du skrive det, tildeels, paa Ole Lukøies Regning, men jeg vilde ikke opsætte at skrive Dig strax til. Godnat derfor, min kjære Ludvig, for denne Gang ! Glem ikke Dit Løfte, at sige mig Godnat inden Du sover ind om Aftenen, det vil virke paa min Søvn. Jeg kysser Dig i Tankerne, idet jeg sender Dig denne min første Epistel.

Din inderlig hengivne
Hanne.

God Nat !